

La tria

per ANDREU LONCÀ

Puig de Randa

Les impressions més vives d'un viatge: des de l'ermita de Sant Honorat, a Puig de Randa, mirar des de dalt la terra cultivada de Mallorca, sense cap hotel visible. Al fons, el sol que brilla entre núvols de plom i la silueta de l'illa de Cabrera. A mà dreta, el poble de Lluçmajor.

Aquesta vegada he estat al centre de l'illa, a prop d'Algaida. Excepte el brogit continu dels avions que s'enlairen des de l'aeroport de Palma, ets en una illa amb feixes llaurades i fumeres de capvespre. Només hi passen ciclistes virolats. Una pintada catalanofòbica a la carretera cap a Sineu.

Feliçment, a Puig de Randa una dona que és una monja seglar ens obre la porta de clausura, ens acull i ens explica el magnífic lloc obert al sol, il·luminat, on xerren uns que fan un recés. Hi ha una petita ermita on estigué el pare Palau, fill de la vila d'Aitona. Li pregunto per Ramon Llull: el Puig de Randa és l'in-

dret on s'explica que tingué la il·luminació que el portà a elaborar la seua Art. Em diu que, possiblement, estigué hostatjat al santuari de Gràcia, a sota, arrecerat del vent de tramuntana i amb un pou d'aigua fresca. O potser a Sant Honorat. No sembla creïble que fos a dalt de tot del turó: massa fred i incòmode.

El lloc és màgic. Hi passem amb l'esperit calmat. Hi ha un hort;

hi ha un breu passeig que convida a la meditació; hi ha una mirada verda a les alqueries. Una calma lleugera. Un sentit humà de les distàncies.

La llum és distinta. Miradors sobre els cingles. La serra de Llevant. Una sala per a la meditació que inclou cites en totes les religions conegudes. Una invitació al silenci. Una roda d'un antic carruatge inclou tots els signes religiosos (inclòs el buit dels que no hi creuen), que conviden a mirar del·là de les religions, en allò que tenen en comú, en allò que cerquen en comú.

MALLORCA ÉS UNA ILLA EN LA QUAL PODEM TROBAR RACONS ALLUNYATS DEL TURISME DE MASSES MÉS INVASIU

